

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada i Xevi Campربی

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Miriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Silenciar un escàndol

El cas *Strauss-Kahn* ha dut a l'opinió pública la diversa percepció social que té cada país, cada cultura política nacional, de la vida privada –i sobretot dels afers sexuals– dels polítics. Probablement, la detenció del president del Fons Monetari Internacional (ara ja ex-president) ultrapassa aquest debat perquè es tracta d'un delictes i no d'una relació sexual consentida. Però si finalment tenen raó els francesos –que creuen majoritàriament que es tracta d'un complot contra Strauss-Kahn (ho responia un 51% en una enquesta feta pública al cap de cinc dies de l'empresonament)–, la percepció social més puritana dels EUA haurà estat utilitzada com a eina per a embrutar la imatge d'un adversari polític o econòmic –depenent de qui haja ordit la conxorxa. La justícia dels Estats Units, que s'ha fet prestigiosa, precisament, per la defensa de la presumpció d'innocència, serà la que decidirà.

Al marge, per tant, del cas concret, s'ha fet evident –tant per l'enquesta als francesos com per l'antecedent del cas *Lewinsky* als Estats Units– que la vida privada dels polítics es mira de lluny en alguns països i, en alguns altres, amb lupa d'augment. A casa nostra, el nombre d'escàndols sexuals (amb repercussió mediàtica, per tant) entre la classe política ha estat escassíssim i mai les presumptes relacions, les tendències sexuals o les infidelitats no han passat de la categoria de rumor. En més de trenta anys de democràcia i llibertat de premsa (que és un supòsit bàsic per a comparar-nos amb França o els Estats Units), no se n'ha fet públic cap cas flagrant amb polítics de primer nivell.

Tot descartant la improbable hipòtesi que la moralitat de la nostra classe política en l'àmbit de les relacions siga als antípodes de la dels altres polítics occidentals i a anys llum de l'ètica demostrada amb les finances (els escàndols de corrupció sí que han marcat i marquen la vida política dels Països Catalans i de l'estat espanyol), és evident que la nostra societat i els nostres mitjans de comunicació actuen d'una manera que els assembla més als de França (on fins i tot François Mitterrand va poder tenir una amant oficial i una filla il·legítima escortada per la policia) que no als dels Estats Units.

Aquesta cultura política no és en si perjudicial per al sistema democràtic. Però certament és un símptoma de feblesa que aquest silenci sobre la vida sexual dels polítics siga tan absolut. O que no es faça justícia quan hi ha un cas evident d'abus de poder en les relacions. El secretari general de Ràdio Televisió Valenciana, Vicente Sanz, va actuar impunement durant molt temps abans de ser denunciat. Sortosament, la justícia se n'ocupa.

Als nostres lectors

Les eleccions al Parlament balear, les Corts Valencianes i tots els municipis de l'estat espanyol ocupen la portada d'aquesta setmana i tot un dossier central amb les notícies més destacades, els principals resultats i una interpretació de què cal esperar a les pròximes legislatures al País Valencià i a les Illes.

També hi trobareu un reportatge que aprofundeix les causes de la cultura política que situa el nostre país entre aquells que refusen d'immiscir-se en la vida privada dels polítics.

I un viatge al Benidorm dels bascos, amb Víctor Maceda, que s'ha passejat per carrers innominables de la ciutat erecta menat pel guirigall que emet el *txikiteo*.

Àlex Milian